

Blasfemi i norsk Okkupasjonshistorie 2014. Utperte folk er nordmenn ennå tyskerhatere nr.1:

I bokutdragets 5. kap. ble det gitt et svært overfladisk sammendrag av de 6 sløyfede kapitler - hvorved et gjennomgangstema, nemlig 40 års tyskerhat ikke engang ble nevnt selvom det synes opplagt at intet annet av de 16 extyskokkuperte folk ennå opprettholder tyskerhatet så intenst, som det norske, og det derfor derom i et utelatt kapittel var gitt dusinvis av eksempler på dette.

Her gis kun et kort referat av div. former for å overføre kollektiv skyld på yngre tyske generasjoner som her bedrives: alle avislesere har nok i frisk erindring hvordan især vår radikale presse hetset da det for kort tid siden ble antydnet at det i 1980-årene kunne bli tale om at et fåtal tyske NATO-soldater atter ev. ville komme til å betre denne hellige norske jord. Nu forekom det riktignok at enkelte svake sjeler med dårlig hukommelse som antydnet at den finske intervensjon på Sovjets vegne i den forbindelse kunne tydes slik at vi gode nordmenn gikk kommunistenes ærend, om vi overdrev tyskerhatet. Det hendte også at eldre gode nordmenn ble borbitret på avkommet når det merket at dette fraterniserte med "sauerkrautene" - som er det vanlige skjellsord for tyskere i isfrontkretser.

Man kan si at ingdommen tildels befant seg i god tro m.h.t. de eldre fanatisme fordi den forstod ikke at for isfrontfolket hadde opprettholdelsen av tyskerhatet en annen for dem viktig hensikt enn å straffe tyskere for alltid: Jo de var seg selvsagt bevisste at jo mere inntenst dette kunne opprettholdes desto mere graverende ville det fortsatt være å ha vært dømt som tyskerkollaboratør!!! n.b. s.k. aktiv samarbeide med fienden i strl § 86's forstand hvilket 45.216 tidl. NS-medl. forsettlig skulle ha bedrevet!!!

Og til de som straks vil innvende at tyskerhets er da forbi gis hermed et lite utdrag av hvordan Aftenpostens utenriksred. Björn Heimar anmelder en av Lillegaards mange hetsbøker - denne gang kalt ILDPRÖVEN: "Den pop.radio-reporter og forf. L. har beundringsverdig arbeidsevne. I år har han atter skrevet en roman men selv en skrivende begavelse som L. kan spre seg over et altfor stort felt. Han burde ha gitt seg bedre tid med dette vanskelige stoffet. Romanen omhandler en tysk forr.mann som drar til Norge for å holde selvoppgjør med sin fortid. Denne går tilbake til den tyske invasjon da han, Heinz Lehmann (jöd.navn?) som ung flyver med stor begeistring (?) var med på å bombe norske byer. L. søker tilbake til de steder han bidro til å ødelegge. Han vil møte nordmenn som bor der idag og som overlevet hans angrep fra luften.(?) Lehmann opplever en hard samvittighetskonflikt. Begikk han mord da han fra sin cockpit meiet ned sivile norske barn, kvinner og gamle. (L. kunne jo ikke holde seg kun til mil. mål om hetsen skulle bli effektiv nok). Dette spørsmål har mange n.forf. før L. stilt. Et osean av tanker og problem melder seg i en sjel som er så plaget som L.s. Han fremstiller seg ifølge forf. for en folkedomstol og er selv både anklager og forsvarer. - Mange tidl. okkupanter kommer tilbake til Norge som turister.(?) L. er hverken værre eller bedre enn de fleste.(???) L. er en tysker som drikker öl og spiser sauerkraut! Og fru L. er en karikatur av en tysk kvinne.(men forekommer det da at n. forf. gir tyskere menneskelige trekk?) Den samvittighetskvalte HL klarer å overvinne krisen, slutter fred med seg selv og sin fortid og forlater Norge med fornyet tro på at også hans ekteskap vil bli bedre etter dette besøk på gamle tomter. Forf. beviser atter at han kan sitt håndverk, skriver lett og hans mange boundrore vil nok glede seg over ILDPRÖVEN." Overskriften lød 'TYSK exflyver i sjelekval i Norge'.

Tör norske forfattere befatte seg med de som foretok terrorbombingen av massen av tysk befolkning i alle storbyer med Dresden i spissen, hvor 400.000 omkom? - Det var ikke bare norske sosialister som ivret for at Tyskland skulle forbli splittet og som jublet da Sovjetzonen ble forvandlet til "DDR", men også store deler av det s.k. go-

de Stille norske Okkupasjonshistorie, 2014. Mens presse har det nu i 35 år siden 1945 vært TABU å antyde at Tyskland atter bør samles og helst i dette århundre. Og tiltross for at over 75% av tyskerne tilhører forbundsrepublikken så kalles de i norske massemedia alltid "vest-tyskerne" og Tyskland "Vest-Tyskland" mens vi vet at Krenl har gitt DDR ordre om at dets "hovedstad" kun skal kalles Berlin og aldrig Öst-Berlin. En borg. red. sier til alle som gidder gjøre på ham at "det er bra at Tysklands deling består fordi tyskerne kan aldrig bli ordentlig demokrater og derfor må de holdes nede så de aldrig dukker opp en ny Hitler" osv.

Mine studier av NS-oppgjøret viser at om aktor klarte å få innbilt dommerne at tiltalte hadde vært "for tyskvennlig under krigen" så kunne han være sikker på at disse ville idømme dem en strengere straff og når jeg betenker hvad noen av mine landsmenn kom med av angiverier derom i retten så kaller jeg dem HVILDERE.

Flere eks. på nordmenns tyskerhat: et av de mest ondsindete angrep på vår NATO-partner presteres i 1979 av et liten petitjournalist i Aftenposten, den borg. avis som leder isfronten. Denne, som kaller seg Skagg har der en spalte "fra fredag til fredag" og i anledning av at et norsk reisebyrå i Finnmark hadde vært så lettsindig å foreslå grupperturer for tidl. WH-soldater dit så kom denne Skagg med følgende angrep: Han foreslo at det også burde arrangeres en gruppetur for tyske soldater som deltok i ekskusjonsavd. til Trandum- det sted hvor flest norske patrioter ble skutt forat de kunne minnes sin innsats der! Men finnes det ingen grense for denslags som journalister - om de møter kritikk- hvilket i denne forb. er lite sansynlig- bør respektere? Dette kan ikke isåfall unnskylles kun som ironi fordi det bidrar jo til å undergrave forutsetningene for et ev. NATO-samarbeide mellom norske og tyske soldater.

Da jeg forrige vinter ferierte på Lillehammer en ukes tid ankom en dag tyske turister pr. bil til det større hotell hvor jeg bodde. Neste morgen var det i det senelag som om natten hadde dekket deres biler flere steder i sneen på disse innskrevet "German swines". Disse mistenkte at det var ansatte ved hotellet som hadde foretatt denne demonstrasjon og forlot hotellet samme dag efter at de i resepsjonen hadde erklært at de øktet å advare alle landsmenn mot å feriere i hatlandet Norge. I den anledning var det norske gjester som på gebrokkent tysk svarte dass es uns sehr freuen würde falls wir in Zukunft keine Deutschen in Norwegen sehen müssen! Kun en eldre kvinne dristet seg til å innvende at kun suntes at det var urett å bestraffe yngre tyskere for det eldre måtte ha begått men hun ble raskt bragt til taushet med replikker som "stripet mærr" og "nazi-kvinnfolk", av eldre nordmenn som forklarte at de kjente tyskerne bedre enn andre fordi de hadde vært tyske fanger i KZ under krigen. Og overfor en slik opplysning forstummer som bekjent blant gode nordmenn enhver innvending - uansett hvor tarvelige de kollektive angrep er som ennu gremsettes mot tyskere som i god tro befinner seg i Norge - og hvorav flertallet er født efter 1.9.39 eller 9.4.40, KZ er blitt et magisk hypnotiserende ord - og alle nordmenn som ikke satt i tyske KZ de synes at de bør unnskylde enhver gemenhet fra slike som satt i KZ - disse er nemlig blitt som hvite kuer i Indien, hellige.

Jeg har i forb. med utgivelsen av min bok lest hundrevis av heltebøker hvor sort - hvitmaling ofte er grotesk: i disse fremstilles tyskere tilhørende okkupasjons hæren i Norge som sadistiske idioter som smarte patrioter klarte å lure. Jeg inndeler denne "litteratur slik: 1. helehistorier fra krigstiden 2. Hevnerne som likviderer landsmenn som de synes slapp for lettvtint fra NS-oppgjøret. 3. Romaner og artikler - ofte i A-magasinet som varierer tema 1. og 2. I disse er ofte oppskriften at helten gjenkjenner skurken på et sommerpensjonist - "preusseren" viser seg å være lideskapelig fisker men helten, som later som han blir hans venn avventer kun et tilfel-

Det kommer da de en dag står sammen alene med fiskestang ved en elv, helten klarer å få skjövnet den tungt kledde "preusser", gestapist osv. ut i elven og kaster seg over ham å klarer å holde hans hode under vannet til han er krepert. Siden dette stadig trykkes av aviser og forlag så tyder vel markedsanalysen på at denslags ennå er godt stoff? Det synes kun å være denne forklaring på denne mentalitet hos nordmenn: i 40 år har det vært gjentatt det som anmelderen av prof. B.s bok skrev: en bra tysker er en død tysker -. Dette hat opprettholdes derved at det inngår i skolens pensum og forsterkes av foreldre: "Tyskerne bombet våre byer, drepte sivilbefolkningen, de torturerte våre helter i sine KZ, de tok norske baser hvorfor England skulle tas. Men de ble slått av den røde arme som befriet oss. Først lenge etter 1945 måtte propagandanbildet forbedres: nu lød parolene, husk at alle tyskere var ikke nazister, det fantes også noen få bra tyskere. "Vi gode nordmenn kan otter studere i V-Tyskland men bør helst unngå samkvem med tyskerne fordi de kan nok aldri bli ordentlige demokrater slike som oss."

Hvergang jeg i Oslo vover å antyde at dette evige tyskerhat er menneskerettsstridig så møtes jeg alltid med innvendingen: "Men de okkuperte oss", som om det skulle være et alibi for evig kollektivhets. Selv ellers sindige nordmenn, klarer ikke å omtale dette saklig og logisk - det virker som om de ennå tror at det å være tyskerfiende har noe med deres egen nasjonale holdning dengang å gjøre - som om en overgang til fredstid i den forbindelse ikke bør skje da det hos isfronten kunne utsette dem for kritikk? Derfor er mange egentlig tvungne til å forstille seg - ja man kan nok si at det på det område her ennå pågår en meningsterror. Skal den fortsette inn i det nye årtusen?

Hvorfor ble DRESDEN bombet? (Morgenbladet 16.II.80) Bok-anmeldelse:NTE

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

"Markeringslederen førte Mosquito-flyet over Dresdens sportsstadion og slapp brannbomber som dannet rekker av brennende fakler. Over radio sa han til Lancaster-bombeflyene som härmet seg byen bak ham "Kom hit ob bomb det avmerkede målet som planlagt." Dermed var historiens mest dödbringende bombeangrep i gang. Bombingen foregikk i 3 omganger 13.-14. februar 1945 og varte over 14 timer. De hundrevis av britiske og amerikanske flyvere som deltok i terrorbombingen ante ikke mens de var over Dresden hvor store ødeleggelser de anrettet og hvormange tusenvis av tyskere de drepte. Først flere år senere fikk de vite at de hadde vært med på å drepe minst 135.000 tyskere - de fleste av dem kvinner og barn - skriver UPI-journalisten Harry Oulver, som fløy et av bombeflyene. Tallet på døde tyskere er hentet fra den britiske historikeren David Irvings bok "The destruction of Dresden". Det tok over 3 måneder bare å begrave alle døde tyskere. For første gang hadde et flyangrep ødelagt en tysk by så fullstendig at det ikke var nok overlevende til å begrave de døde tyskere - skriver Irving.

Mange flere drepete enn i Hiroshima: Masse tusen dreptes i Dresden i bombeeksplosjonene menn enda flere tyskere omkom i ildstormen - en kunstig tornado med vindkast som hadde en hastighet på 150 km. i tim. og temperaturer på over 1.000 gr. Der dreptes også flere enn under det amerikanske bombeangrepet på Tokyo i 1945: hvor 85.000 japanere ble drept - mens 70.000 omkom da Hiroshima ble bombet - også i 1945. Det er nu 35 år siden Dresden ble ødelagt av dette flyangrepet men ennå er det uklart hvem som ga ordre til angrepet og hvorfor ordren ble gitt??? I over 5 år hadde Dresden sluppet alliert bombing og tyskerne hadde derfor - for å forsvare seg mot den røde arme - sendt de fleste av byens luftvernkanoner til Østfronten. De trodde at dette tyske kultursentret ville bli spart....

Vanligvis hadde Dresden ca. 600.000 innebyggere men folketallet hadde øket til 1,4 mill. p.g.a. flyktingstrømmen fra områder lenger øst som var blitt erobret av Sovjets røde arme. Og siden alle stridsdyktige menn var blitt sendt til Østfronten var de fleste flyktinger kun kvinner, barn og oldinger.

I artikkelen spørres så om det var Stalin som krevde at Dresden skulle bombes? Det er vel litt for lettvindt å forsøke å overfor hovedansvaret på bolsjevikene - det var jo angelsakserne som gjennomførte bombingene - de kunne jo ha unnlatt det om det var Stalin som ga ordre og de ønsket å motsette seg den!

Var hensikten med terrorbombingen å ødelegge kommunikasjonene til Østfronten eller var det kun et rent terrorangrep som skulle tvinge tyskerne til å kapitulere? (vi får ikke vite i pressebyråets melding hvilket resultat bokens forfatteren i den forbindelsen kom til?)

Det er mulig at amerikanske og britiske historikere en dag vil kunne bevare disse spørsmål på grunnlag av dokumenter som stammer fra pres. Roosevelt, general Eisenhower og Churchill m.fl. heter det tilslutt---

I dette referat som er komplett med noen forklarende bemerkninger er ennå intet sagt om hvorfor det skal være bödlernes historikere hvis vurderinger man venter på - er det ikke snart på tide at også norsk presse tolererer at neutrale historikere får komme til ordet der? Den regner vel med at gode nordmenn intet ønsker å høre om f.eks. hvor mange millioner overlevende tyskere som deportertes østover etter Dresdens erobring og hvormange videre millioner tyskere omkom i Sibir...

Men i alle EF-land har man forlenget innsett at den urettferdige ansidige propaganda om Tysklands, det tyske folks, eneansvar for den 2.verdenskrig og dens fryktelige ødeleggelser ikke evig kan opprettholdes - og at også de seirende allierte - av hvilke det egentlig kun var Sovjet som seiret - også selv må erkjenne at de har et stort medansvar i det som hendte 1939-45. Men så lenge denne ev. erkjennelse ikke inkluderer støtte til tyskernes krav om et atter forenet Tyskland så kan den ikke overbevise dette folk om at andre demokratiers antydninger i den retning er alvorlig ment. Men ennå synes de fleste av disse politikere i Europa og USA og det øvrige Amerika å være påvirket av parolen om "betingelsesløs kapitulasjon." Derfor ansees det ennå som en tvilsom selvfølghelighet at det er Tyskland som fortsatt har å kompromisse i håp om tilslutt å oppnå likestilling...